

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.652/2013/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Czakó Marianna ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Antal és dr. Czakó Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és II. rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek, a dr. Nádas Júlía, (címe,) ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (címe) III. rendű és IV.rendű alperes neve (címe) IV. rendű alperesekkel szemben ajándékozási szerződés hatálytalansága miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 8.P.20.433/2013/13. szám alatt meghozott, a 15. sorszám alatt kiegészített és a 19-I. sorszám alatt kijavított ítélete ellen az alperesek részéről 16. sorszám alatt előterjesztett és 18. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének

- a "**L1**" hrsz. alatti,
- a "**L2**" hrsz. alatti,
- a "**L3**" hrsz. alatti

ingatlanokra vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, és ezen ingatlanok vonatkozásában az alperesek kötelezését mellőzi.

Mellőzi a felperesek kötelezését 420 000 (négy százhuszezer) Ft kereseti illeték lerovására, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 15 napon belül a felpereseknek 381 000 (háromszáznyolcvanegyezer) Ft másodfokú per költséget, és térítsenek meg egyetemlegesen az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 2 500 000 (kétfélmillió-öttszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I-II. rendű alperesek házastársak, akiknek a III-IV. rendű alperesek a gyermekeik.

Az I-II. rendű alperesek a felperesekkel korábban baráti kapcsolatban álltak, amelynek keretében a felperesek 2009. tavaszán előbb 30 000 Euró, majd 20 000 000 Ft összegű kölcsönt adtak a részükre. A II. rendű felperes a 2009. október hó 15. napján kézbesített levelével szólította fel az I-II. rendű alpereseket a kölcsön és annak kamatai legkésőbb 2009. október hó 24. napjáig történő visszafizetésére, amely felszólításnak az I-II. rendű alperesek nem tettek eleget.

Ezt követően a felperesek fizetési meghagyás kibocsátását kérték az I-II. rendű alperesekkel szemben, akiknek ellentmondása folytán a peres eljárás a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt az 5.P.20.127/2010. szám alatt volt folyamatban. A bíróság a 7. sorszámon 2010. március hó 29. napján meghozott ítéletében kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesek részére 17 400 000 Ft tőkét és ezen összeg után 2009. október hó 24. napjától félévente a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá 30 000 Euró tőkét és ezen tőkeösszeg után ugyancsak 2009. október hó 24. napjától félévente az Európai Központi Bank által a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon lebonyolított legutóbbi főfinanszírozási műveletnél alkalmazott kamatlábnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá 1 996 931 Ft perköltséget. Az I-II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.465/2010/8. számú ítéletével az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon Cg..... cégjegyzékszámom nyilvántartott **"X" Kft.** korábbi tagjai és ügyvezetői az I-II. rendű alperesek voltak, akik a 2010. december hó 22. napján létrejött adásvételi szerződésekkel az üzletrészüket 1 500 000 Ft - 1 500 000 Ft értékben a III-IV. rendű alperesekre ruházták.

Dr. N. J. ügyvéd okiratszerkesztése mellett 2010. december hó 20. napján jött létre ajándékozási szerződések jöttek létre az I-II. rendű alperesek, mint ajándékozók, valamint a III-IV. rendű alperesek, mint megajándékozottak között. A szerződésekkel az I-II. rendű alpereseknek a **"I1" "I2" "I3" "I4" "I5" "I6" "I7" "I8" "I9" "I10" "I11" "I12"** és **"I03"** hrsz. alatti ingatlanokban meglévő tulajdoni illetőségeik kerültek átruházásra, azok alapján a III-IV. rendű alperesek tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

A felperesek 2011. július hó 28. napján terjesztettek elő keresetet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt az I-IV. rendű alperesekkel szemben annak megállapítása iránt, hogy az alperesek között az **"A" Kft.** üzletrészeinek adásvételére létrejött szerződések fedezetelvonó jellegűek és ezért velük szemben hatálytalanok. A bíróság az 5.P.21.439/2011/10. számon 2011. november hó 16. napján hozott ítéletével a III-IV. rendű alpereseket annak túrására kötelezte, hogy a fenti gazdasági társaság tulajdonukban lévő üzletrészeiből a felperesek a fentiek szerint jogerősen megítélt követelésüket az annak kielégítéséig be nem hajtott összege erejéig kielégíthessék. Ezt az ítéletet Debreceni

Ítélet tábla a Pf.I.20.038/2012/6. számú ítéletével helybenhagyta. 2011. december hó 20. napján az **"A" Kft.** felszámolás alá került.

A felperesek a 2012. szeptember hó 7. napján előterjesztett keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperesek között az I-II. rendű alperesek valamennyi ingatlantulajdonára létrejött ajándékozási szerződések velük szemben hatálytalanok. Kérték ezért a III-IV. rendű alpereseket annak túrására kötelezni, hogy az I-II. rendű alperesekkel szemben fennálló követelésük a III-IV. rendű alperesek tulajdonába került létavértési **"I6"** **"I10"** **"I11"** **"I0"** **"I03"**, **"I9"** **"I4"** **"I12"**, **"I14"** és **"I15"** hrsz-ú ingatlanokban meglévő tulajdoni illetőségek végrehajtás alá vonásával kielégítést nyerjen.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, mert ugyan a teljesítőkészségük mindig is fennállt a felperesek felé, teljesítőképességük azonban nincs. Hivatkoztak arra az előzményi eljárásokban ismertté vált körülményre, hogy a felperesek részére ingyenes üzemanyagvételt biztosították, akik csak rövid ideig vették igénybe ezt a lehetőséget, és a 2012. decemberi részletfizetésben történő megállapodás ellenére már az első részlet átvételét is megtagadták. Igazolták ugyanakkor, hogy 2013. júniusában postai úton 195 000 Ft-ot megfizettek a felperesek részére. Tagadtál ugyanakkor a szerződések fedezetelvonó voltát.

Az elsőfokú bíróság a 13. sorszám alatt meghozott, a 15. sorszám alatt kiegészített és a 19-I. sorszám alatt kijavított ítéletében kötelezte a III-IV. rendű alpereseket annak túrására, hogy a felperesek a **"I1"** **"I2"** **"I3"** **"I4"** **"I5"** **"I6"** **"I7"** **"I8"** **"I9"** **"I10"** **"I11"** **"I12"** és **"I03"** hrsz. alatti ingatlanokban meglévő tulajdoni illetőségeikből a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.P.20.127/2010/7. számú ítéletében meghatározott, és a Debreceni Ítélet tábla Pf.I.20.465/2010/8. számú ítéletével helybenhagyott 17 400 000 Ft és 30 000 Euró tőke és járulékai iránti követelésüket az annak kielégítéséig be nem hajtott összeg erejéig kielégíthessék. Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek együttesen 1 842 000 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint a szerződés hatálytalanságának megállapításához három feltételnek együttesen kellett fennállnia a szerződéskötés idején, amelyek:

- a felpereseknek a szerződéskötéskor fennállt az igénye az I-II. rendű alperesekkel szemben,
- a III-IV. rendű alpereseknek a szerződésből ingyenes előnyük származott vagy rosszhiszeműek voltak, továbbá
- a szerződéssel a felperesek igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonták.

A felperesek követelése az I-II. rendű alperesekkel szemben legkésőbb 2009. október hó 24. napján esedékessé vált. A 2010. december hó 20. napján történt szerződéskötés időpontjában tehát a felperesek igénye már fennállt, így a fentiekben rögzített első feltétel megléte adott. Szintén megállapítható a második feltétel fennállása is, mert az alperesek között ajándékozási szerződések jöttek létre, azaz a III-IV. rendű alpereseknek a szerződésekben ingyenes előnyük származott, amiért a rosszhiszeműségük vizsgálata szükségtelen.

A harmadik feltétel tekintetében a felperesek igazolták, hogy az **"A" Kft.** felszámolás alá került, ezért megghiúsult annak lehetősége, hogy a cégben meglévő üzletrészekből nyerjen kielégítést a követelésük. Az alpereseknek ezzel szembeni bizonyítási indítványa nem volt, sőt kifejezetten nyilatkoztak, hogy nem teljesítőképesek, nincsenek további vagyontárgyaik, amelyekből a felperesek a követelésüket kielégíthetnék. Kizárólag azt kívánták bizonyítani, hogy a fizetési készségük fennáll, és nem a felperesi követelés kielégítésének megghiúsítása végett, hanem egészségi állapotuk miatt került sor az ajándékozásra, amely utóbbi motiváció a Ptk. 203. §-ának alkalmazása szempontjából nem bírt jelentőséggel.

Mivel mindhárom feltétel adott volt, az elsőfokú bíróság helyt adott a keresetnek, és az alpereseket kötelezte perköltségviselésre, amely a kereseti illetéket és a felperesek jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérték. Hivatkozásuk szerint nem vonhatták el egy olyan követelés fedezetét, ami jogerősen még nem is került megítélésre, márpedig a jogerős ítélet meghozatalát megelőzték az ajándékozási szerződések létrejötte. Az ítélet megalapozatlan azért is, mert annak fejrésze szerint a per tárgya szerződés érvénytelensége, márpedig ezt megalapozó ok nem is merült fel. Sérelmezték a pertárgyérték számítását is, mert ahhoz nem az elajándékozott ingatlanok értékét, hanem a felpereseket megillető követelés értékét kellett volna figyelembe venni.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az első fokú ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokai alapján.

Az alperesek tárgyalás tartására irányuló kérelme 8 napon túl került előterjesztésre, ezért az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, amiből helytálló jogi következtetésre jutott, ám túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

Az alperesek a fellebbezésükben kizárólag arra hivatkoztak, hogy egy jogerősen meg nem ítélt követelés fedezetét nem lehet elvonni, ami miatt alaptalan a felperesek keresete. Ezzel szemben az ítélőtábla csupán visszautal a felperesek keresetlevelében hivatkozott elvi jelentőségű bírósági határozatra, ami az EBH 2000/306. (és nem 2000/106.) szám alatt került közzétételre: „a jogügylet céljánál fogva a hitelező kielégítési alapja elvonásának minősülhet, ezért az ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményekkel jár akkor is, ha a jogerős ítélettel még el nem bírált követelés kielégítésének megghiúsulására irányul”.

Az ítélet fejrészeiben eredetileg valóban helytelenül került a per tárgya meghatározásra, ám ezt az elírást az elsőfokú bíróság a 19-I. sorszám alatti kijavító végzésével korrigálta, miáltal az ítélet fejrésze és az indokolás szinkronba kerültek egymással.

A pertárgy értékével összefüggésben helyes volt az elsőfokú bíróság álláspontja, amikor a perrel érintett ingatlanok forgalmi értékét vette alapul, s aminek alapján a kereseti illetéket 1 500 000 Ft-ban, nem pedig a fellebbezésben írt 2 500 000 Ft-ban határozta meg.

A felperesek a keresetükben a III-IV. rendű alpereseknek a létavértési "I6" "I10" "I11" "I0" "I03", "I9" "I4" "I12", "I14" és "I15" hrsz-ú ingatlanokban meglévő tulajdoni illetőségeik tekintetében hivatkoztak a szerződések fedezetelvonó jellegére, ezzel szemben az elsőfokú bíróság az ajándékozási szerződéssel érintett további ingatlanok - a "L1", "I3" "I20" hrsz. alattiak - vonatkozásában is tűrésre kötelezte őket, amivel túlterjeszkedett a kereseti kérelmen a Pp. 215. §-ában rögzített tilalom ellenére, ezért az ítéletábla ezt a rendelkezést a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a kereseten túlmenő marasztalást mellőzte.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a 15. sorszám alatti kiegészítő ítéletében további 420 000 Ft kereseti illeték lerovására kötelezte a felpereseket, ugyanis ők nem két, hanem három alkalommal tettek eleget az illetékfizetési kötelezettségüknek, így az 1. sorszám alatti keresetlevél (180 000 Ft) mellett az 5.P.21.226/2012/3. (420 000 Ft) és 7. (900 000 Ft) sorszámok alatt, tehát a teljes 1 500 000 Ft kereseti illetéket megfizették.

Fellebbezés hiányában nem érinthette, ám észlelte az ítéletábla, hogy számítási hibát is vétett az elsőfokú bíróság, mert annak ellenére 1 842 000 Ft perköltségben marasztalta az alpereseket, hogy az indokolásból kitűnően ez az összeg az 1 500 000 Ft kereseti illetékből, valamint 600 000 Ft + áfa ügyvédi munkadíjból áll, ami együttesen 2 262 000 Ft.

A fentiek mellett az elsőfokú bíróságnak a Pp. 215. §-ába nem ütköző döntését az ítéletábla helyes indokai alapján hagyta helyben a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint.

Az alperesek a fellebbezési eljárásban is pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelesek a jogi képviselővel eljáró felperesek javára perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítéletábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított, egyúttal a rendelet 3. §-ának (6) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységgel arányban mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjban határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén, az alperesek egyetemlegessége pedig a Pp. 82. §-a (1) bekezdésének a) pontján alapul. A pervesztes alperesek a részükre engedélyezett személyes illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján kötelesek megtéríteni.

Debrecen, 2014. február hó 28. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Veszprémy Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő